

Celem ustawy o kierujących pojazdami jest m.in. zapobieganie zagrożeniom w ruchu drogowym.

Dlatego też zastrzeżenia co do stanu zdrowia kierowcy powinny dotyczyć tego rodzaju aspektów zdrowia, które mogłyby mieć wpływ na zdolność do bezpiecznego prowadzenia pojazdów, a nie ulega wątpliwości, że uzależnienie od alkoholu, przejawiające się między innymi w nadpobudliwości i wybuchowości może mieć taki wpływ.

Do powyższych wniosków doszedł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 30 października 2019 r. (II SA/Ke 564/19). Na gruncie powołanej sprawy organ administracyjny wydał decyzję o skierowaniu skarżącego, posiadającego uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii B, na badania lekarskie w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami. Podstawą wydania zaskarżonej decyzji był wniosek Prokuratura, który w jego uzasadnieniu wyjaśnił, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym o zastosowanie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu, skarżący został poddany badaniu przez biegłego lekarza psychiatrę i psychologa. Z ich opinii wynikało, że biegli stwierdzili u opiniowanego uzależnienie od alkoholu i uznali, że wymaga on leczenia odwykowego. Prokurator podkreślił, że w kontekście stwierdzonego przez biegłych rozpoznania problemu alkoholowego rodzi to uzasadnione obawy, odnośnie bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego.

Organ odwoławczy – Samorządowe Kolegium Odwoławcze, do którego odwołanie wniósł skarżący, zauważyło, że skoro podstawę wszczęcia niniejszego postępowania stanowił wniosek zawierający informację o opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu oraz postanowienie o poddaniu się leczeniu odwykowemu, a odwołujący posiada prawo jazdy kat. B, to prawidłowo wskazano na konieczność przeprowadzenia badania lekarskiego przez osobę, która może jednoznacznie stwierdzić, czy w tym konkretnym przypadku takie schorzenie może stanowić przeciwwskazanie do kierowania przez stronę pojazdami. Kolegium dodało także że do organu wpłynął odpis prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego III Wydział Rodzinny i Nieletnich, którym zobowiązano skarżącego do poddania się leczeniu w niestacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpatrując skargę na rozstrzygnięcie SKO stwierdził, że wniosek, jaki wpłynął od Prokuratora oraz dołączona do tego wniosku opinia biegłego psychiatry mogły stanowić podstawę do wszczęcia przez organ I instancji postępowania z urzędu na gruncie art. 99 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o kierujących pojazdami, zgodnie z którym starosta wydaje decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 1 (a więc o skierowaniu kierowcy na badanie lekarskie) z urzędu na podstawie informacji i ustaleń stanu faktycznego uzyskanych w ramach wykonywania zadań własnych - w zakresie, o którym mowa w ust. 1.

Sąd podkreślił, że wydając zaskarżoną decyzję organ I Instancji dysponował postanowieniem Sądu Rejonowego, którym zobowiązano skarżącego do poddania się leczeniu w niestacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego oraz opinią sędowo-psychiatryczną, z której wynika, że biegli: psychiatra oraz psycholog stwierdzili, że skarżący jest uzależniony od alkoholu oraz, że jest między innymi nadpobudliwy i wybuchowy. Rozpoznanie zawarte w opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu – zdaniem Sądu – samo w sobie wskazuje na istnienie wątpliwości, co do stanu zdrowia skarżącego, a w konsekwencji na zasadność skierowania go na badania lekarskie. Nie może bowiem budzić jakichkolwiek wątpliwości, że omawiany nałóg, w tym występująca u skarżącego nadpobudliwość i wybuchowość mogą mieć wpływ na jego samopoczucie psychiczne, emocjonalne, sprawność intelektualną i ruchową.

Alkoholizm podstawą skierowania na badania lekarskie

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: piątek, 03, styczeń 2020 12:07

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 3925

Podsumowując Sąd wskazał, że wydanie decyzji kierującej na badanie lekarskie nie musi łączyć się z pewnością co do istnienia przeciwwskazań zdrowotnych kierowcy do prowadzenia pojazdów. Organ nie musi zatem udowodnić, że takowe istnieją, a wystarczającym jest jedynie prawdopodobieństwo ich istnienia. Ostateczne rozstrzygnięcie tej kwestii pozostawione zostało uprawnionym lekarzom.

Źródło: [CBOSA](#)